

KRÓTKIE DONIESIENIA

71. Nowe stanowiska trzech rzadkich gatunków chrząszczy (*Coleoptera*) z Sudetów Wschodnich

New records of three rare beetle species (*Coleoptera*) from Eastern Sudetes

Dendrophagus crenatus (PAYKULL, 1799) (*Cucujidae*)

– Masyw Śnieżnika, rezerwat „Jaskinia Niedźwiedzia”, 6 VII 1993, 1 ex.

Relikt lasów pierwotnych, notowany w XIX wieku z Pojezierza Mazurskiego i Tatr, w latach dwudziestych i trzydziestych z okolic Przemyśla, a po wojnie tylko z Puszczy Białowieskiej i Podlasia. Nowy dla Sudetów Wschodnich.

Rhizophagus brancsiki REITTER, 1905 (*Rhizophagidae*)

– Masyw Śnieżnika, Kletno, 7 IX 1975, 1 ex.; Góry Bialskie, rezerwat „Puszcza Jaworowa”, 7 VII 1993, 2 exx.

Gatunek znany z południowo-wschodniej Europy, na północ po łuk sudecko-karpacki, oraz z Kaukazu. Znane jest też izolowane stanowisko w południowej Szwecji. Z Polski podany tylko z Czantorii koło Cieszyna w Beskidzie Zachodnim.

Hadreule elongatula (GYLLENHAL, 1827) (*Ciidae*)

– Masyw Śnieżnika, rezerwat „Jaskinia Niedźwiedzia”, 3 VII 1993, 1 ex.

Bardzo rzadki gatunek, podany tylko z Pojezierza Pomorskiego, Dolnego Śląska, Sudetów Zachodnich i Beskidu Wschodniego. Nowy dla Sudetów Wschodnich.

Wszystkie okazy były łowione przeze mnie.

LECH BOROWIEC, Wrocław

72. Nowe stanowisko *Dendrophagus crenatus* (PAYK.) (*Coleoptera*, *Cucujidae*) w północno-wschodniej Polsce

A new record of *Dendrophagus crenatus* (PAYK.) (*Coleoptera*, *Cucujidae*) in NE Poland

Dendrophagus crenatus (PAYK.) występuje w północnej i środkowej części Europy oraz w Pirenejach. W Polsce chrząszcz ten należy do rzadko spotykanych i wykazany był dotąd z Beskidu Wschodniego, Tatr, Puszczy Białowieskiej, Podlasia oraz na podstawie danych z ubiegłego wieku, również z Pojezierza Mazurskiego. Ostatnio odkryte zostało nowe stanowisko tego chrząszcza w Puszczy Boreckiej:

– okolice wsi Czerwony Dwór (UTM: EF70), 3 exx. 1 V 1993 i 2 exx. 7 VI 1993.

Chrzążcze spotykano w środowiskach wilgotnych. Trzy osobniki znaleziono w olsie pod korą martwego, leżącego i wilgotnego pnia *Alnus glutinosa* (L.) GAERT. Pozostałe dwa osobniki złowiono w brzezynie bagiennej pod korą martwego pnia *Betula pubescens* EHRH.

Wymienione okazy znajdują się w zbiorze autora.

KONRAD H. MACIEJEWSKI, Toruń

73. Uwagi o występowaniu *Strophosoma albolineatum* SEIDL. i *S. retusum* (MARSH.) (*Coleoptera, Curculionidae*) w Polsce

Notes on the occurrence of *Strophosoma albolineatum* SEIDL. and *S. retusum* (MRSH.) (*Coleoptera, Curculionidae*) in Poland

W ostatnio opublikowanej pracy MAZURA (MAZUR M., 1992: Badania faunistyczne ryjkowców (*Coleoptera: Rhinomaceridae, Attelabidae Apionidae, Curculionidae*) województwa zamojskiego. *Studia Ośrodka Dokumentacji Fizjograficznej*. XX: 55–111) zamieszczone zostały dane o dwóch gatunkach ryjkowców, których występowanie w Polsce budzi duże wątpliwości. Doniesienia te autor oparł na wzmiankach z literatury (bibliografię podaje MAZUR w cytowanej pracy), nie sprawdzając materiałów dowodowych.

Strophosoma albolineatum SEIDL. podana została przez MAZURA za TENENBAUMEM (1913) z Górecka Kościelnego na Roztoczu i za EICHLEREM (1914) z Ojcowa. SMRECZYŃSKI (1966) wątpi w wiarygodność danych EICHLERA, pomija natomiast doniesienie TENENBAUMA, o czym pisze również MAZUR. Ten ostatni twierdzi jednocześnie, że ze względu na rozmieszczenie *S. albolineatum* istnieje duże prawdopodobieństwo występowania tego gatunku w naszym kraju. W skomasowanej kolekcji M i IZ PAN w Warszawie brak jest jakichkolwiek okazów potwierdzających doniesienia wspomnianych autorów o występowaniu *S. albolineatum* w Polsce. Ryjkowce oznaczone jako *S. albolineatum* znajdujące się w kolekcji FEJFERA (1 okaz z Karasiówki, 14 VII [1]908, oraz dwa częściowo zniszczone z Florianki, V 1912) należą do gatunku *S. capitatum* (DE G.). W kolekcji TENENBAUMA znajdują się dwa okazy tego gatunku, ale bez etykietek, natomiast w kolekcji EICHLERA brak jest okazów dowodowych.

Rozmieszczenie *S. albolineatum* stwarza prawdopodobieństwo znalezienia tego gatunku w Polsce, ale jak do tej pory brak jest jakichkolwiek wiarygodnych doniesień, ponieważ okazy dowodowe nie istnieją. Należy więc sądzić, że gatunek ten w Polsce nie występuje.

S. retusum (MRSH.) TENENBAUM (1918) podaje z Florianki na Roztoczu, a ŁOMNICKI (1913) w swoim katalogu z Mazowsza. Dane ŁOMNICKIEGO nie opierają się na żadnych konkretnych okazach. TENENBAUM natomiast wykazuje *S. retusum* na podstawie okazów z kolekcji FEJFERA. W M i IZ PAN w Warszawie znajdują się w tej kolekcji dwa okazy *S. capitatum*, błędnie oznaczone jako *S. retusum*. Prawdopodobnie były one podstawą tego doniesienia.

S. retusum w Polsce również nie występuje, a dane z literatury opierają się na okazach błędnie oznaczonych.

JAROSŁAW KANIA, Wrocław